

FARKAS ISTVÁN

VÁZLATOK

A hídon sötét volt és hideg, s r köd. Már majdnem a hegy tetején járt, de sem a köd sem a sötét nem engedett. Aztán egy forduló, pár lépés és ragyogó napkelte - rózsaszín ég, enyhe langyos szell és madárcsicsergés. Ha az ember felfelé halad mindig van rá remény, hogy egyszer kikerül a hideg, sötét ködből. És ha befelé halad?

*

Megnyílt a fény kincses ládája.
A harmatcsepp rubintok
és gyémántok megcsillantak egy pillanatra,
majd elnyelte ket a szmog és a zaj.

*

Lent élt a sötétben és várt.
A sötét, hideg földszag álomba ringatta.
Mikor megérezte a meleget
El bújt a föld alól és kitérta
Szirmait a nap felé.
Csodálkozva látta, hogy minden
Benne gyönyörködik.

*

A tudósok így beszélnek a folyami rákról: legjelent sebb endokrin szerve a szemnyélben lévő X-szerv és a színuszmirigy. Ez utóbbi fejlett neurohemális szerv. Hormonjai a vedlés és az egyedfejlés szabályozói. A folyóparton ült. A gyönyör tavaszi napsütésben tisztán ki lehetett venni a kis parti öböl kristályos vízében táncoló állatkákat. Már azt sem értette miért kellett elnevezni ket folyami ráknak.

*

A szál tölgyest kivágták. Csak néhány százéves óriás maradt állva az irtás szélén tanúként. Fentről az ösvény fordulójából gyönyör kilátás nyílt meg a rétre. Húsz évig gyönyörködött benne, aztán megnitt az új erdő és a látvány eltnt. Már csak benne él, de ott már örökre.

*

A hibiszkusz éjszaka nyitja szét bimbóját. Csodálatos formáját színeit és illatát a denevérek szánja, aki beporozza. Pedig a denevér vak. Úgy kellene élnünk, mint a denevérek: vakon szolgálni az életet.

*

A kondorkesely és a giliszta is harmonikusan él a környezetével, pedig nem tud róla. Mi tudjuk, hogy nekünk is ez lenne a dolgunk, de már nem élünk harmóniában a környezetünkkel. Ez lenne a tudásunk ára?

*

A gyík behunyta a szemét. Mintha elaludt volna. A szúnyog el tte tíz centire keresgélt valamit a boróka tüskék között. A gyík nem sietett. Tudta, hogy még két centit kell közelebb jönnie. Addig aludt egy keveset. Mikor a szúnyog odaért egyetlen mozdulattal bekapta. Kicsit rágta, lenyelte, majd ismét becsukta a szemét. A gyík tud a tao-ról. Mikor fogunk mi emberek így cselekedni?

*

A fiatal szarvasbikák üvöltését zengett az erdő. Az öregek csak dörmögtek, morgolódtak. K már tudták, hogy nem a hangerő számít. Hallottam már nyolcvanéves öreg embert is üvöltözni haragjában. vajon miért nem tudja, amit a szarvasok?

*

A kis vörösbecgy szeme a kukacra volt állítva, mert mindig éhes volt. Nem vette észre a bokor alatt lesben álló macskát. Így aztán bekapta a kukacot, t meg a macska. Ez a baj a specialistákkal, a sztahanovistákkal és a zsenikkel is. A túlhajszolt képességek, vagy készségek miatt néhány olyan apró, de lényeges dologra nem figyelnek oda, mint a harmónia, a der , vagy a másik ember.

*

A terasz sarkában, a f csomók között kis hangyaboly. Az apró gyepi hangyák szorgalmasan dolgoznak. Délben megjelent két vörös rablóhangya. Körbejárták a fészket. Délután szélesebb vágóban többszáz rablóhangya érkezett. Leöldösték a védekezőket és elvitték a bábokat, hogy rabszolgákat neveljenek belük. Évmilliók óta zajlik a folyamat. Mi - nevetséges módon - ugyanezt történelemnek nevezzük.

*

A táplálékszerzés létfontosságú. Ennek érdekében olyan tökéletes szerveket fejlesztett ki a természet, mint a vaddisznó orra, amely képes négyzetcentiről négyzetcentire átvizsgálni egy erdő akár húsz centi mélységben, vagy a szender csápját, amivel repülés közben képes „tankolni” a legkisebb virágok nektárporusaiból is. A vallásos emberek létfontosságúnak mondják istenükkel való kapcsolatukat, de ehhez még nem alakult ki a fentiekhez hasonló, tökéletes szervük. Az evolúció nem kapkod.

*

Fenn ült a Mont Blanc csúcsán. Büszke volt. Egész Európa alattam van - gondolta. Eszébe sem jutott, hogy a Nap 150 millió kilométerre van még a feje felett.

*

A sötétség a fény hiánya. A fény a sötétség hiánya. Mégis, Isten gondoskodott róla, hogy ne veszítsük el

végképp reményünket a sötétség birodalmában. Ha éjszaka van - ott a Hold. Ha nincs Hold - ott vannak a csillagok. Ha nincsenek csillagok - ott a sok szentjános bogár, s ha éppen tél van - a hópelyhek milliárdjai világítanak.

*

Az szi és tavaszi avarégetés a kiskertekben nemcsak a sok száz katicabogár pusztulása miatt nem jó. Nem jó a nyár elejei sok millió tet miatt sem. Ne bántsod azokat akik kordában tartják a „tet ket”!

*

Ha kerítést építünk a szarvasbika útjába, ott fog elpusztulni! Ha az embereket korlátozzák szabadságukban nagyon hamar alkalmazkodnak, s t még jól is érzik magukat. Mennyivel könnyebb embernek lenni!?

*

A nyiladékok célja, hogy elválassa, áttekinthet bb tegye az erdész számára az erd ket, megkönnyítse a vadak elejtését, vezesse a turistákat ha eltévedtek. Az emberi élet nyiladéka a betegségek és a csendes semmittevések órái. Figyelmeztetnek a tilosra, az észrevétlenül közeled fontos dolgokra és az eltévelyedéseinkre.

*

A természet hangjai nem a polifonikus zenével, hanem egy szál szitárral adhatók vissza. A természet hangjaiban nem a harmónia a fontos, hanem a szabadság. A mennydörgésbe az óriás bükkfák is belemegnek, a patakcsobogás összegy jti a hajnali párát és az énekes rigó esti éneke elaltatja a méheket és legyeket. A nagyzenekari harmóniát akkor szerette meg az ember, amikor süketté vált a természet hangjaira.

*

A fotó, ha jó, visszatükröz valamit a természet harmóniájából. A természet, ha néha kíméletlenül, vagy közömbösen, de visszatükrözi teremt je tökéletességét. Így aztán a természetfotó, a tükörkép tükrözésével akarja megláttatni a valóságot. Ezért kevés a jó természetfotó.

*

Mit enne a mókus télen, ha a mogyoró helyett a szamócsát szeretné? S mit a méhek, ha a nektár helyett füvet gy jtenének? Az embernek könny . mindenev . Jó neki a szamóca és a mogyoró is, a jó nektár és jó a f is. S t talán mostanában leginkább a vegyi anyagokat és a mérgeket szereti.

*

Öt évig kísérleteztek. Több száz tudós dolgozott együtt a sikerért a világ minden részéb l. Dollármilliókat költöttek rá. Aztán a játék közepén valamelyikük egy hanyag pillanatában elveszítette a Mars-szondát. Olyanok vagyunk, mint az óvodások. A különbség talán csak annyi, hogy k még nem tudják: játéuk közben néhány milliós éhen halnak.

KORONCZAY LILLA

A LÉLEKGYÓGYÍTÓ

„Gyertek, lányok, énekelni, megszépültök t le!”

Nem csupán tanít és nevel, Mészárosné Lázi Zsuzsanna énektanárn ennél sokkal többet tesz. Harminc éve igyekszik dalaival szebbé varázsolni a bicskei Kossuth Zsuzsa Gyermekotthon sérült kis lakóinak lelkét.

– Zsukka néni!” – kiáltják a gyerekek, amint kedvenc énektanárn jük felt nik a gyermekotthon – az egykori Batthyány-kastély – kapujában. Eltelt néhány hét a vakációból nélküle, már nagyon hiányolták. Kicsik és nagyok megrohmozák, egy ölelés itt, egy puszi ott, és Zsuzsa megpróbálja mindannyiukat a szárnya alá venni. Így vonulnak végig az udvaron, akár a tyúkanyó a csibéivel, aztán felkapaszkodnak a csigalépcs n, egészen a díszteremig. Abban áll a zongora, itt zajlanak az évszázad ünnepségek, és néha itt próbál az otthon kórusa is.

– „Énekeljünk egyet?” – teszi fel a költ i kérdést Zsuzsa néni, és a gyerekek azonnal elfoglalják helyüket a hangszer körül. A tanárn belecsap a billenty kbe, és felharsan az idei év slágere, a Bolyki Brothers Homokba kell írni kezdet dala. Aztán jöhet egy kis Republic, míg végül a srácok másik kedvence, L.L. Junior Összetart a dal cím száma következik. Repül a gyerekkórus hangja, ki a nyitott ablakon át, a kastélypark fái fölé.

„E FIÚBÓL KÁNTOR LESZ...!”

A leglelkesebb énekes – mint kés bb megtudom, Erd Péter bíboros ministránsa –, Balogh André egyszer csak hevesen gesztikulálva reklamál, hogy múltkor az Esztergomi Bazilikában másképp énekeltek. – Nem baj, kislány, ez a dal mindenütt a szeretetr l szól – simogatja végig az arcát Zsukka néni. A fiú ett l megnyugszik, és átszellemülten dalol tovább.

– Meglep dtél? – kérdezi t lem Zsuzsa a rögtönzött koncert végén.

Szó ami szó, Kodály átiratot vártam inkább, mint aktuális popslágereket. Nem mintha zavart volna.

– Kodály is van, az énekórákon nem térek el a tananyagtól – bólint a tanárn . – De a szünetekben a gyerekek kedvenceit énekeljük. Haladni kell a korrallal és nekem egyáltalán nincs ellenemre, ha a populáris zenét is bevesszünk a repertoárba. Múltkor egy kislány azt kérdezte t lem, ismerem-e a cigány himnuszt. Mondtam neki, hogy nem, de ha elénekli, szívesen megtanulom. Legközelebb már én is fújtam velük együtt.

– Egyik-másik tanítványom valóságos tehetség. ket énekversenyeken is indítom. Fontos, hogy sikerélményük legyen! Bármiben. Zenében, rajzban, sportban. N t le az önbizalmuk és végre elhiszik, hogy k is érnek valamit.

– Szinte minden gyerek nehéz körülmények közül érkezett ide, z rös családokból vagy azért, mert a szüleik